

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 589/2025
15.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Алексе Шушњара, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Алексе Шушњара, адвоката Илије Гостовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 30/24 од 20.11.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 25/25 од 25.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Алексе Шушњара, адвоката Илије Гостовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 30/24 од 20.11.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 25/25 од 25.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 30/24 од 20.11.2024. године окривљени Алекса Шушњар оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 27.08.2023. године до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

На основу одредбе члана 246. став 8. у вези члана 87. Кривичног законика окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета па је од окривљеног трајно одузета опојна дрога кокаин укупне нето масе 395,84 грама спакована у четири провидне пластичне кесе чије појединачне нето масе износе 98,67 грама, 98,72 грама, 99,68 грама и 98,77 грама.

На основу одредбе члана 92. став 1. Кривичног законика од окривљеног је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела и то новац у износу од 50 еура и 29.150,00 динара.

Истом пресудом обавезан је окривљени да плати трошкове кривичног поступка настале пред ВЈТ у Сремској Митровици у укупном износу од 58.000,00 динара и то за вештачења о експертизи алкохола у износу од 29.000,00 динара и хемијско токсиколошке анализе у износу од 29.000,00 динара, као и да плати трошкове неуропсихијатријског вештачења у укупном износу од 60.109,00 динара, трошкове довођења на главни претрес дана 01.07.2024. године и дана 29.10.2024. године у износу од 400,00 динара и паушал у износу од 10.000,00 динара Вишем суду у Сремској Митровици, а све у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док ће о осталим трошковима насталим пред ВЈТ у Сремској Митровици и Вишима судом у Сремској Митровици, председник већа одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 25/25 од 25.02.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Алекса Шушњара и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Алексе Шушњара, адвокат Илија Гостовић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање нижестепеном суду и по потреби нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да правноснажну пресуду преиначи у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Алексе Шушњара, је неоснован.

Поднетим захтевом бранилац окривљеног истиче да је правна квалификација кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, погрешна, јер у радњама описаним у изреци, нема елемената кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика, већ се ради о кривичном делу неовлашћено држање опојне дроге из члана 246а став 2. Кривичног законика, јер из изреке не произилази да је окривљени предметну дрогу држао ради продаје. Овим наводима бранилац истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, али, по оцени овог суда, из истих произилази и указивање на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 246. став 1. Кривичног законика прописано је да кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога чини онај ко неовлашћено

производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Чланом 246а став 2. Кривичног законика прописано је кажњавање оног ко неовлашћено држи у великој количини супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљени у време и на месту утврђеном у изреци пресуде неовлашћено ради даље продаје преносио и држао опојну дрогу кокаин укупне нето масе 395,84 грама, тако што је исту преносио из Сремске Митровице до Руме у возилу којим је управљао АА, држећи је упаковану у укупно четири идентична пакета од пластичних провидних кеса, приближно истих нето маса, од чега је три пакета држао у торбици коју је носио са собом, док је један пакет држао у својој гардероби, при чему је био способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, био је свестан свога дела, забрањености истог и хтео је његово извршење.

Врховни суд налази да из чињеница и околности наведених у изреци правноснажне пресуде произилази да се у описаним радњама окривљеног Алексе Шушњара стичу се сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, односно објективна обележја која се односе на радњу извршења коју је предузео окривљени – неовлашћено ради продаје преносио и држао опојну дрогу и субјективна обележја кривичног дела, која се тичу урачунљивости и директног умишљаја окривљеног, који укључује и свест о забрањености дела. У конкретном случају број паковања, њихова уједначена грамажа, начин скривања и околности под којима је опојна дрога пронађена, јасно указују на циљ даљег стављања у промет, стога су наводи браниоца којима се инсистира на томе да се ради о кривичном делу из члана 246а став 2. Кривичног законика, који подразумева само неовлашћено држање веће количине опојне дроге без намере даље продаје, оцењени као неосновани.

Самим тим, радња извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, а која се у конкретном случају састоји у неовлашћеном држању и преношењу опојне дроге ради даље продаје, битно се разликује од радње извршења кривичног дела која је била предмет разматрања од стране Врховног суда у одлуци Кзз 457/2024 од 17.04.2024. године, на коју се позива бранилац, а у којој је разматрано питање количине опојне дроге и сврхе њеног држања, које се није доводило у везу са стављањем опојне дроге у промет.

Сходно изнетом, неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Алексе Шушњара указује на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП.

По налажењу овога суда, остали наводи браниоца, којима се полемише са чињеничним стањем утврђеним правноснажном пресудом и оспорава постојање намере и умишљаја код окривљеног за извршење кривичног дела, представљају повреду одредбе члана 440. ЗКП и као такви нису предмет преиспитивања у оквиру захтева за заштиту законитости, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, због чега од стране овог суда нису разматрани.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић